ביצד פרק שני יבמות

הנך תרתי דדמיין להדדי · לאסת אחי אבי האב, לאחות אבי האב שהן לד אחות דאב ולמטה דידהו ערוה: **שלישי שבבנו** · בת בן בנו שהרי בת בתו=ערוה: **ושבבתו** · בת בן בתו שהרי בת בתו=ערוה הלכך בת בן בתו שייה אבן בת בנה של אשתו לו בת בן בתה: **רביעי שבחמיו** · דור רביעי שבחמיו הייו אם אם חמיו והוא דור רביעי לאשתו ואשתו בכלל: **ושבחמותו** · אם אם חמותו: **שניה** · דאם חמיו ואם חמותו=ערוה שהן בכלל אשה ובת בנה, אשה ובת בתה הלכך (אמו) שניה: **מאי שנא למעלה** · דקרי ליה אם אם חמיו, ואם אם חמותו רביעי וקא חשיב לאשתו בחושבנא דדרי: **ומאי שנא למטה** · דקרי לבת בן בנו דור שלישי ולא חשיב לאשתו דתהוי רביעי: **נמו מכח אשתו קאתי** · אלא מכח דידיה דבבנו מאטיסה עסקינן: **להכי מתניתא** · הא דקתני לעיל "מה הן שניות בהיות לאיירי רב ואמר תרבע יש להן הפסק וכו' לא, אבל בהך דר' חייא שלישי שבבנו ורביעי שבחמיו וכו' לא תלמא יש להם הפסק: **בגרים** · גזרו שניות שאם היה גר כשו אם אמו יוליד: **מקדושה תמורה** · שהעובדי כוכבים מוזהרין על הערוה: **לא גזרו בהו רבנן** · דבקטן שגולד דמי ואין לו קורבה: **לא יעידו** · לכתחלה דקורבת אם בגרים קורבה היא דהא ולאי אמו היא: **ואם העידו עדותן עדות** · דבקטן שגולד דמי: **מעידין לכתחלה** · דרחמנא אפקריה לזרע מגלי דכתיב זרמתם סוסים זרמתם (יחזקאל כג) הלכך קורבת אב איגה קורבה: **מאי שנא** · עדות מערוות דאמר לקמן בפרק טומאין (דף לח.) גר שהיה כשו אמותו מן האם יוליד: **לכל מסורה** · הכל נומאין כשים הלכך לי שרים לקיומה אחי נמי למישרי ערוה בישראל דכולי עלמא לא ידעי דטעמא דגר משום דבקטן שגולד דמי: **לגיה דין מסורה** · ולי נמי מכשרת עדות אחים גרים לא אתיא לאכשורי אחין ישראל דבית דין ידעי דגר

[ביצה לה:]

שבקטן שגולד דמי: **מתני'** · **אם מכל מקום** · בגמרא מפרש: **ואחיו לכל דבר** · מפרש בגמ': **שאמה ועובדת כוכבים ולדה כמוה** · ובתרה אזיל כדליף בגמ': **על מכתו ועל קללתו** · אם הכה לו קלל את אביו חייב מיתה: **גמ'** · **מדלעניין יבום מיפטר** · את אשת אביו מיבום פוטר כגון אם היה לו בן ממזר ונשא אשה ומת, ולא ילדה לו, פטורה מן היבום בשביל הממזר בן בעלה כדילוף לקמן "בן אין לו" שיין עליו: מיזקק

[לעיל יז: ב"ב קי:]

כשרין ולא פסולין, קמ"ל, *ואימא הכי נמי כיון דלעניין יבום מיפטר נפטר מיזקק

[עי' תוספות סוטה כו. ד"ה ואם]

(דף כג.) לרבי יוסי בר יהודה ואימא למי שיש לאשתו חייבי כריתות וי"ל דה"מ לשמוי דאיכא ליה מיזקק משום דהוה יליפינן לאחוה אחוה מבני יעקב דמשום הא טעמא מיזקק בן אין לו עיין עליו דממזר מן היבום דלא כימא דילף לאחוה אחוה מבני יעקב דלא זקיק ומדלא זקיק מיפטר נמי לא פטר ועוד אור"י דהכי פריך פשיטא כיון דהני אחיו הוא לכל דבר פשיטא דזקוק נמי ליבום ומשני דס"ד אע"ג דאחיו הוא לכל דבר ה"א [ליבום] לא זקוק משום דילפינן לאחוה אחוה מבני יעקב ובתר הכי פריך ואחיו הוא לכל דבר דהייגו ליורשו ולימא לו פשיטא כיון דזקוק ליבום אף על גב דהוה ס"ד למילף מבני יעקב כ"ש לאחר דבריה: מאי

שניות דרבי חייא יש להן הפסק לו לא · תימה דלעיל תנא דכלה בן בנו אסורה עד סוף כל הדורות ודומה דכ"ש בת בן בנו עד סוף כל הדורות שהן קרובי עצמו ולא מחמת קדושין וי"ל דכלה בן בנו יש (ה) לאוסרו שהן בני ירושה שכיחא לאבל בת בני בנים לאו בת ירושה היא ולא שכיחא גביה:

ערוה לכל מסורה · תימה דלעיל קאמר דטעמא דגרים שלא יאמרו באנו מקדושה כו' והכא משמע טעמא משום לתתיא לאיחלופי ביסראל כדפי' בקונטרס וכן בפ' טומאין (לקמן דף לז: ושם) משמע דטעמא משום איחלופי גבי בני יודן אחתא איתתאחור שרא להו רב אחא בר יעקב למיסבא כמי דהדדי וקאמר מן האם ולא מן האב כולי עלמא לא פליגי דאסור [מן האב ולא מן האם כולי עלמא לא פליגי דמותר כי פליגי מן האב ומן האם] ואי משום שמא יאמרו אמאי שרי אתם מן האב ומן האם אבל אי משום איחלופי ניחא דכיון דאיכא נמי לד אב לא אתי לאיחלופי דבתר אב שדי להו ומגרים אין להם קורבת אב דכתיב זרמת סוסים זרמתם ולא שייך למיגזר אטו ישראל ויש לומר דהני תרי טעמי לריכין דבקורבת אב שהיו אסורין קודם לא שייך טעמא לאיחלופי שבכל יודעים דרחמנא אפקריה לזרעיה כגון אחת אביו לרבי עקיבא ואחות אביו לרבי אליעזר דאמר בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף נח.) על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ר' אליעזר אומר אחות אביו ור"ע אומר אשת אביו הוי טעמא שלא יאמרו כו' אבל אשת אביו לרבי אליעזר ואחות אביו לרבי עקיבא שרי דלא משום שמא יאמרו איכא ולא משום איחלופי איכא אבל עריות שמגד אב אם שלא היו אסורות קודם יש לאסור משום איחלופי דמשום שמא יאמרו ליכא והא דאמר בפרק ד' מיתות (נ"ז שם) כשא אחותו מן האם יוליא הייגו מעידין לכתחלה דשמא יאמרו באנו מקדושה תמורה לקדושה קלה ולבני מעידין אבל בני עכום יוליא שלא יאמרו באנו מקדושה קלה · וי"ל דקא בעי משום דאמרינן לקמן בנו טעמא משום לתתי לאיחלופי ואם כן היה לנו לגזור בעבדות כמו עכום: יבום מפטר פטר · מדאמרינן לקמן וכן אין לו עיין עליו ואייבי הכא אלמודא כמילו ידע הדרשא דלקמן אע"פ דלקמן אמר מכל מקום לאחוי אמאי כן דרך התלמוד בכמה מקומות:

אם מכל מקום · אם אם אמו ואם אם אמותו: **ואחיו הוא לכל דבר** · מפרש בגמ': **שאמה ועובדת כוכבים ולדה כמוה** · ובתרה אזיל כדליף בגמ': **על מכתו ועל קללתו** · אם הכה לו קלל את אביו חייב מיתה: **גמ'** · **מדלעניין יבום מיפטר** · את אשת אביו מיבום פוטר כגון אם היה לו בן ממזר ונשא אשה ומת, ולא ילדה לו, פטורה מן היבום בשביל הממזר בן בעלה כדילוף לקמן "בן אין לו" שיין עליו: מיזקק

[לעיל יז: ב"ב קי:]

[עי' תוספות סוטה כו. ד"ה ואם]

הנך תרתי דדמיין להדדי · לאסת אחי אבי האב, לאחות אבי האב שהן לד אחות דאב ולמטה דידהו ערוה: **שלישי שבבנו** · בת בן בנו שהרי בת בתו=ערוה: **ושבבתו** · בת בן בתו שהרי בת בתו=ערוה הלכך בת בן בתו שייה אבן בת בנה של אשתו לו בת בן בתה: **רביעי שבחמיו** · דור רביעי שבחמיו הייו אם אם חמיו והוא דור רביעי לאשתו ואשתו בכלל: **ושבחמותו** · אם אם חמותו: **שניה** · דאם חמיו ואם חמותו=ערוה שהן בכלל אשה ובת בנה, אשה ובת בתה הלכך (אמו) שניה: **מאי שנא למעלה** · דקרי ליה אם אם חמיו, ואם אם חמותו רביעי וקא חשיב לאשתו בחושבנא דדרי: **ומאי שנא למטה** · דקרי לבת בן בנו דור שלישי ולא חשיב לאשתו דתהוי רביעי: **נמו מכח אשתו קאתי** · אלא מכח דידיה דבבנו מאטיסה עסקינן: **להכי מתניתא** · הא דקתני לעיל "מה הן שניות בהיות לאיירי רב ואמר תרבע יש להן הפסק וכו' לא, אבל בהך דר' חייא שלישי שבבנו ורביעי שבחמיו וכו' לא תלמא יש להם הפסק: **בגרים** · גזרו שניות שאם היה גר כשו אם אמו יוליד: **מקדושה תמורה** · שהעובדי כוכבים מוזהרין על הערוה: **לא גזרו בהו רבנן** · דבקטן שגולד דמי ואין לו קורבה: **לא יעידו** · לכתחלה דקורבת אם בגרים קורבה היא דהא ולאי אמו היא: **ואם העידו עדותן עדות** · דבקטן שגולד דמי: **מעידין לכתחלה** · דרחמנא אפקריה לזרע מגלי דכתיב זרמת סוסים זרמתם (יחזקאל כג) הלכך קורבת אב איגה קורבה: **מאי שנא** · עדות מערוות דאמר לקמן בפרק טומאין (דף לח.) גר שהיה כשו אמותו מן האם יוליד: **לכל מסורה** · הכל נומאין כשים הלכך לי שרים לקיומה אחי נמי למישרי ערוה בישראל דכולי עלמא לא ידעי דטעמא דגר משום דבקטן שגולד דמי: **לגיה דין מסורה** · ולי נמי מכשרת עדות אחים גרים לא אתיא לאכשורי אחין ישראל דבית דין ידעי דגר שבקטן שגולד דמי: **מתני'** · **אם מכל מקום** · בגמרא מפרש: **ואחיו לכל דבר** · מפרש בגמ': **שאמה ועובדת כוכבים ולדה כמוה** · ובתרה אזיל כדליף בגמ': **על מכתו ועל קללתו** · אם הכה לו קלל את אביו חייב מיתה: **גמ'** · **מדלעניין יבום מיפטר** · את אשת אביו מיבום פוטר כגון אם היה לו בן ממזר ונשא אשה ומת, ולא ילדה לו, פטורה מן היבום בשביל הממזר בן בעלה כדילוף לקמן "בן אין לו" שיין עליו: מיזקק

[לעיל יז: ב"ב קי:]

[עי' תוספות סוטה כו. ד"ה ואם]

כשרין ולא פסולין, קמ"ל, *ואימא הכי נמי כיון דלעניין יבום מיפטר נפטר מיזקק

(דף כג.) לרבי יוסי בר יהודה ואימא למי שיש לאשתו חייבי כריתות וי"ל דה"מ לשמוי דאיכא ליה מיזקק משום דהוה יליפינן לאחוה אחוה מבני יעקב דמשום הא טעמא מיזקק בן אין לו עיין עליו דממזר מן היבום דלא כימא דילף לאחוה אחוה מבני יעקב דלא זקיק ומדלא זקיק מיפטר נמי לא פטר ועוד אור"י דהכי פריך פשיטא כיון דהני אחיו הוא לכל דבר פשיטא דזקוק נמי ליבום ומשני דס"ד אע"ג דאחיו הוא לכל דבר ה"א [ליבום] לא זקוק משום דילפינן לאחוה אחוה מבני יעקב ובתר הכי פריך ואחיו הוא לכל דבר דהייגו ליורשו ולימא לו פשיטא כיון דזקוק ליבום אף על גב דהוה ס"ד למילף מבני יעקב כ"ש לאחר דבריה: מאי

הנך תרתי דדמיין להדדי · לאסת אחי אבי האב, לאחות אבי האב שהן לד אחות דאב ולמטה דידהו ערוה: **שלישי שבבנו** · בת בן בנו שהרי בת בתו=ערוה: **ושבבתו** · בת בן בתו שהרי בת בתו=ערוה הלכך בת בן בתו שייה אבן בת בנה של אשתו לו בת בן בתה: **רביעי שבחמיו** · דור רביעי שבחמיו הייו אם אם חמיו והוא דור רביעי לאשתו ואשתו בכלל: **ושבחמותו** · אם אם חמותו: **שניה** · דאם חמיו ואם חמותו=ערוה שהן בכלל אשה ובת בנה, אשה ובת בתה הלכך (אמו) שניה: **מאי שנא למעלה** · דקרי ליה אם אם חמיו, ואם אם חמותו רביעי וקא חשיב לאשתו בחושבנא דדרי: **ומאי שנא למטה** · דקרי לבת בן בנו דור שלישי ולא חשיב לאשתו דתהוי רביעי: **נמו מכח אשתו קאתי** · אלא מכח דידיה דבבנו מאטיסה עסקינן: **להכי מתניתא** · הא דקתני לעיל "מה הן שניות בהיות לאיירי רב ואמר תרבע יש להן הפסק וכו' לא, אבל בהך דר' חייא שלישי שבבנו ורביעי שבחמיו וכו' לא תלמא יש להם הפסק: **בגרים** · גזרו שניות שאם היה גר כשו אם אמו יוליד: **מקדושה תמורה** · שהעובדי כוכבים מוזהרין על הערוה: **לא גזרו בהו רבנן** · דבקטן שגולד דמי ואין לו קורבה: **לא יעידו** · לכתחלה דקורבת אם בגרים קורבה היא דהא ולאי אמו היא: **ואם העידו עדותן עדות** · דבקטן שגולד דמי: **מעידין לכתחלה** · דרחמנא אפקריה לזרע מגלי דכתיב זרמת סוסים זרמתם (יחזקאל כג) הלכך קורבת אב איגה קורבה: **מאי שנא** · עדות מערוות דאמר לקמן בפרק טומאין (דף לח.) גר שהיה כשו אמותו מן האם יוליד: **לכל מסורה** · הכל נומאין כשים הלכך לי שרים לקיומה אחי נמי למישרי ערוה בישראל דכולי עלמא לא ידעי דטעמא דגר משום דבקטן שגולד דמי: **לגיה דין מסורה** · ולי נמי מכשרת עדות אחים גרים לא אתיא לאכשורי אחין ישראל דבית דין ידעי דגר שבקטן שגולד דמי: **מתני'** · **אם מכל מקום** · בגמרא מפרש: **ואחיו לכל דבר** · מפרש בגמ': **שאמה ועובדת כוכבים ולדה כמוה** · ובתרה אזיל כדליף בגמ': **על מכתו ועל קללתו** · אם הכה לו קלל את אביו חייב מיתה: **גמ'** · **מדלעניין יבום מיפטר** · את אשת אביו מיבום פוטר כגון אם היה לו בן ממזר ונשא אשה ומת, ולא ילדה לו, פטורה מן היבום בשביל הממזר בן בעלה כדילוף לקמן "בן אין לו" שיין עליו: מיזקק

[לעיל יז: ב"ב קי:]

[עי' תוספות סוטה כו. ד"ה ואם]

כשרין ולא פסולין, קמ"ל, *ואימא הכי נמי כיון דלעניין יבום מיפטר נפטר מיזקק

(דף כג.) לרבי יוסי בר יהודה ואימא למי שיש לאשתו חייבי כריתות וי"ל דה"מ לשמוי דאיכא ליה מיזקק משום דהוה יליפינן לאחוה אחוה מבני יעקב דמשום הא טעמא מיזקק בן אין לו עיין עליו דממזר מן היבום דלא כימא דילף לאחוה אחוה מבני יעקב דלא זקיק ומדלא זקיק מיפטר נמי לא פטר ועוד אור"י דהכי פריך פשיטא כיון דהני אחיו הוא לכל דבר פשיטא דזקוק נמי ליבום ומשני דס"ד אע"ג דאחיו הוא לכל דבר ה"א [ליבום] לא זקוק משום דילפינן לאחוה אחוה מבני יעקב ובתר הכי פריך ואחיו הוא לכל דבר דהייגו ליורשו ולימא לו פשיטא כיון דזקוק ליבום אף על גב דהוה ס"ד למילף מבני יעקב כ"ש לאחר דבריה: מאי

מאי

הנך תרתי דדמיין להדדי · לאסת אחי אבי האב, לאחות אבי האב שהן לד אחות דאב ולמטה דידהו ערוה: **שלישי שבבנו** · בת בן בנו שהרי בת בתו=ערוה: **ושבבתו** · בת בן בתו שהרי בת בתו=ערוה הלכך בת בן בתו שייה אבן בת בנה של אשתו לו בת בן בתה: **רביעי שבחמיו** · דור רביעי שבחמיו הייו אם אם חמיו והוא דור רביעי לאשתו ואשתו בכלל: **ושבחמותו** · אם אם חמותו: **שניה** · דאם חמיו ואם חמותו=ערוה שהן בכלל אשה ובת בנה, אשה ובת בתה הלכך (אמו) שניה: **מאי שנא למעלה** · דקרי ליה אם אם חמיו, ואם אם חמותו רביעי וקא חשיב לאשתו בחושבנא דדרי: **ומאי שנא למטה** · דקרי לבת בן בנו דור שלישי ולא חשיב לאשתו דתהוי רביעי: **נמו מכח אשתו קאתי** · אלא מכח דידיה דבבנו מאטיסה עסקינן: **להכי מתניתא** · הא דקתני לעיל "מה הן שניות בהיות לאיירי רב ואמר תרבע יש להן הפסק וכו' לא, אבל בהך דר' חייא שלישי שבבנו ורביעי שבחמיו וכו' לא תלמא יש להם הפסק: **בגרים** · גזרו שניות שאם היה גר כשו אם אמו יוליד: **מקדושה תמורה** · שהעובדי כוכבים מוזהרין על הערוה: **לא גזרו בהו רבנן** · דבקטן שגולד דמי ואין לו קורבה: **לא יעידו** · לכתחלה דקורבת אם בגרים קורבה היא דהא ולאי אמו היא: **ואם העידו עדותן עדות** · דבקטן שגולד דמי: **מעידין לכתחלה** · דרחמנא אפקריה לזרע מגלי דכתיב זרמת סוסים זרמתם (יחזקאל כג) הלכך קורבת אב איגה קורבה: **מאי שנא** · עדות מערוות דאמר לקמן בפרק טומאין (דף לח.) גר שהיה כשו אמותו מן האם יוליד: **לכל מסורה** · הכל נומאין כשים הלכך לי שרים לקיומה אחי נמי למישרי ערוה בישראל דכולי עלמא לא ידעי דטעמא דגר משום דבקטן שגולד דמי: **לגיה דין מסורה** · ולי נמי מכשרת עדות אחים גרים לא אתיא לאכשורי אחין ישראל דבית דין ידעי דגר שבקטן שגולד דמי: **מתני'** · **אם מכל מקום** · בגמרא מפרש: **ואחיו לכל דבר** · מפרש בגמ': **שאמה ועובדת כוכבים ולדה כמוה** · ובתרה אזיל כדליף בגמ': **על מכתו ועל קללתו** · אם הכה לו קלל את אביו חייב מיתה: **גמ'** · **מדלעניין יבום מיפטר** · את אשת אביו מיבום פוטר כגון אם היה לו בן ממזר ונשא אשה ומת, ולא ילדה לו, פטורה מן היבום בשביל הממזר בן בעלה כדילוף לקמן "בן אין לו" שיין עליו: מיזקק

[לעיל יז: ב"ב קי:]

[עי' תוספות סוטה כו. ד"ה ואם]

כשרין ולא פסולין, קמ"ל, *ואימא הכי נמי כיון דלעניין יבום מיפטר נפטר מיזקק

(דף כג.) לרבי יוסי בר יהודה ואימא למי שיש לאשתו חייבי כריתות וי"ל דה"מ לשמוי דאיכא ליה מיזקק משום דהוה יליפינן לאחוה אחוה מבני יעקב דמשום הא טעמא מיזקק בן אין לו עיין עליו דממזר מן היבום דלא כימא דילף לאחוה אחוה מבני יעקב דלא זקיק ומדלא זקיק מיפטר נמי לא פטר ועוד אור"י דהכי פריך פשיטא כיון דהני אחיו הוא לכל דבר פשיטא דזקוק נמי ליבום ומשני דס"ד אע"ג דאחיו הוא לכל דבר ה"א [ליבום] לא זקוק משום דילפינן לאחוה אחוה מבני יעקב ובתר הכי פריך ואחיו הוא לכל דבר דהייגו ליורשו ולימא לו פשיטא כיון דזקוק ליבום אף על גב דהוה ס"ד למילף מבני יעקב כ"ש לאחר דבריה: מאי

מאי